

HET VUIL VAN DE SCHOONHEID

VAN ERIK BINDERVOET VERSCHENEN BIJ DE HARMONIE:

Tijdelijk zelfportret met hoofd en plaatsbepaling, oranje
De saaiste jongen ter wereld
De schilder en zijn model
Aap
Voor altijd voor het eerst
Het spook van de vrijheid
De mond van de waarheid

IN SAMENWERKING MET ROBBERT-JAN HENKES:

Wijdlopipe, brede en waarachtige beschrijving van de reizen
van het schip De Visstick en haar gezagvoerder Kapitein Iglo
(in samenwerking met Frans Bakker, René Windig en Eddie
de Jong)
Waar wij voor zijn en tegen
W. Shakespeare – Hamlet
(in samenwerking met Aart Clercx)
Bloemsdag
De intocht van Christus in Amsterdam
(in samenwerking met Aart Clercx)
Karl Kraus – De laatste dagen der mensheid
(in samenwerking met Aart Clercx)
W. Shakespeare – Mackbeth
(in samenwerking met Aart Clercx)
W. Shakespeare – Koning Lear
(in samenwerking met Aart Clercx)
De Mannen van Minsk

IN VOORBEREIDING:

De olifant van Oostzaan
Nieuwe feiten

ERIK BINDERVOET
HET VUIL VAN DE SCHOONHEID

Uitgeverij De Harmonie Amsterdam

Maar poëzie is geen fictie.

Antonio Gamoneda

HOOFD

ALS JE DIT GEDICHT LEEST

Als je dit gedicht leest, denk je:
Ja, zo is het.
Niks meer aan doen.
Maar dan gebeurt er weer iets.

ONDERWERPEN WAAR NOG NIET ZOVEEL OF
BETREKKELIJK WEINIG GEDICHTEN OVER
ZIJN GEMAAKT

Het wassen, reinigen en schoonhouden van de eikel.
Je ziet iemand fietsen die je kent, maar diegene ziet je niet.
Je besluit haar te volgen.
Moeilijk poepen.
De naam van Willem Holleeder vergeten.
Roald Dahl op vrijersvoeten.
De eenzaamheid van iemand die in de Beulingstraat
Beroofd wordt en in de bus op weg naar huis verkracht.
De beperkte taalvaardigheid van collega's.
Het vasthouden van lijm.
Menno eet een eitje.
Lieke ingedut bij de bh-molen
In de kringloopwinkel in Diest.
Een tafeltennistafel die dienstdoet
Als brancard voor geestelijk gestoorden.
De stinkende adem van de godvrucht die de flamingo's
Van het balkon heeft gejaagd.
Een vrouw van wie je de hoest nog hoort
Als ze haar mond al dicht heeft.
Een vulkaan van vliegen.
Krimprijke mortels.
Een elliptische kat.
Een epileptische kat.
De zweetstad. Het stinkhuis. Het stompstation.
Een recensent die bij Rutger Kopland is blijven steken.
Vallende sterren vs dichters van constante kwaliteit.
De een dagje ouder wordende dichter.
Een schaduw die leeft.
Een ruit die beslaat.
Koffie met respect.

Zelfverwezenlijking met maaltijdsoep.
Wat de vrouw op het dakterras
Op de hoek van de Keizersgracht
Met de Brouwersgracht
Aan het lezen was.
De geur van versgeslepen mes gestoken in breinkoraal.
Gevoelens.
De natuur.

SCHULDGEVOEL

Er lag een naaktslak
Zo groot als een dolfijn
In de achterkamer.
Die kon ik onmogelijk
Door de wc spoelen.
In overeenstemming met
Het potvisprotocol
Legde ik hem
In de achtertuin
Maar hij bleef maar groeien.
Hij werd echt alsmaar groter en groter.
Hij was buiten adem
Van het groeien
En hij zei:
– Ik ben een levend wezen.
Voor straf eet ik je hortensia's op,
En je druivenstruik
En je kersen en je peer en je tuinstoelen
En je atelier
En je zelfgetimmerde zandbak
En het bankje
Waarop je zo gezellig met je vrouw zat
Toen jullie net verhuisd waren.
Dan weet je ook 's wat het is
Om door de wc gespoeld te worden.
Of dacht je soms
Dat je door het riool
Zo de zee in ging?

TROTSE VADER

Mijn zoon werkt als patatneger op het mutilatiekantoor.
Hij vindt dat dikke mensen geen ouders mogen zijn.
Zijn grootste nachtmerrie is levend begraven te worden.
En hij wil doorleren voor penisprinsesje.
Met armpje drukken win ik nog steeds van hem.
Tijdens de herdenking van het bombardement op Hiroshima,
Aan de oevers van de Rijn, in Bonn,
Werd hij in z'n *Cannibal Corpse* T-shirt
Wantrouwend, verontwaardigd, zelfs boos aangekeken
Door de kinderen, kleinkinderen en achterkleinkinderen
Van de nazi's,
De boodschappers van Sterf.

NOORSE RUITEN

De ruiten die ik besteld had
Waren aangekomen,
Noorse ruiten,
Uit Noorwegen,
Zei mijn vader,
Onze vader
Die van de trap af viel.
Maar ik heb helemaal
Geen ruiten besteld,
Zei ik,
En zeker niet uit Noorwegen.
O.
Dan zal het wel iemand anders zijn,
Zei hij.

OVERDOSIS IN OLMENRUST

Julius Caesar had me gebeld,
Zei m'n vader.
Hij was in het land
En had me ergens voor nodig.
En Beatrix was afgetreden,
Zei mevrouw Beerepoot.
Niet omdat ze vijfenzeventig was geworden,
Maar omdat ze een grote beer had
En die was door het ijs gezakt.
Daarna ging ze weer verder met zingen.
Ozewiezewozewiezewalla kristalla.
O Denneboom
Guus kom naar huus.
En er is er een jarig hoera.
Toen ik mijn jas aantrok,
Vroeg mevrouw Beentjes
Of ze met me mee mocht
Want ik was haar zoon
En ik heette Jan.
Maar dat was niet zo.
Ik heette Raspoetin
En ik had iedereen gehypnotiseerd
Met mijn maniakale ondeugdelijke blik.

HERDENKING

Er was een herdenking
In de theaterzaal
Van het verzorgingstehuis.
Voor elke in dit kwartaal overledene
Werd een roos in een vaas gezet.
Er waren toespraakjes
 Want het is voldoende dat ik weet
 Dat slijten langzaam gaat.
Er werden gedichten voorgedragen.
 Over dat knagende gevoel.
 Heeft mijn leven nog wel doel?
 En dat wij ons mogen laven
 Aan wat onze liefsten ons gaven.
Er was muziek.
 Straks zal ik weer lachen.
 Straks zal ik weer zingen.
 Straks kom ik weer terug.
De roos voor mijn vader
Was als een van de laatste aan de beurt.
Eerst werd de naam
Van de overledene voorgelezen,
Gevolgd door de naam van de afdeling
Waar hij of zij verbleef,
Veelal noodgedwongen
Door een toegenomen zorgvraag
En een verminderd mentaal welbevinden.

Mevr. Gras – Tulp.
Dhr. Bruinsma – Roos.
Dhr. Van der Grift – Wilg.
Dhr. Van Houtum – Plataan.
Dhr. Themerson – Paardenbloem.
Mevr. Themerson – Paardenbloem.
Dhr. Bindervoet – Laurier.

Daarna werd op de piano

Sorry seems to be the hardest word

Van Elton John gespeeld.

En daarna werden de poorten van de hel geopend

Voor een laatste groet.